

Fastlagssöndagen (Esto mihi) - 2019 Åke Malander (ELBK)

Introitus Ps 14, GT Jer 8:4-12, Ep 1 Kor 13, Ev Luk 18:31-43, pred. Joh 12:20-33.

Guds kärleks väg

Låt nu, Herre, ditt heliga och klara ord lysa för oss och belysa Guds kärleks väg.

I ev-texten har vi hört hur Jesus med sina tolv apostlar började den sista vandringen upp till Jerusalem, för att allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen nu skulle fullbordas. Han ska utlämnas, pinas och dödas – och på tredje dagen ska han stå upp igen ifrån de döda. I predikotexten (2:a årg), Joh 12: 20-33, möter vi honom och lärjungarna uppe i Jerusalem vid högtiden. Låt oss börja med att lyssna till Guds Ord i Joh 12.

Bland högtidsfirarna var också några greker (hedningar eller proselyter vet vi inte) och de kom nu med en önskan att "få se Jesus". Motivet sägs det ingenting om och vi får inte veta hur det blev för dessa greker, men känner vi Herren Jesus rätt, så vågar vi nog säga att ingen som längtar efter att få komma till Jesus blir avvisad. Jesu svar kan kanske verka underligt: "*Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas*". Men med dessa ord förkunnar Jesus att "stunden" nu är kommen, den stund som tidigare, t.ex. vid bröllopet i Kana ännu inte var kommen. Hans ord markerar att hela meningen och syftet med Jesu människoblivande och med hela hans verk nu ska fullbordas. Stunden är nära då Jesus skall upphöjas på korsets trä och offra sig för hela världens syndabörda. "Se vi gå upp till Jerusalem", sjöng vi i psalmen. Vi går nu i de kommande veckorna i andanom upp till Jerusalem, för "att skåda hur Jesus Krist, Guds Son, i syndares ställe lider" – men mer än så, vi ska inte bara bevittna Jesu pina och död utan även hans uppståndelse. Fastlagssöndagen syftar därmed framåt mot Kristi lidandes historia under passionstiden men också mot påskens glädjefulla budskap om hans uppståndelse. Idag får vi skåda

Guds kärleks väg – Jesus Kristus är vägen, sanningen och livet

När Faderns röst ifrån himmelen ljuder, likt åskans dån, så betygar Han att Guds härlighet och Guds väg, som är hans kärleks väg, får sin manifestation och yttersta konsekvens i Jesus Kristus, i honom som är Gud och människa i en person, och vad som nu ska övergå honom i Jerusalem. Genom Jesu människoblivande, hans verk, hans död och uppståndelse sker just det som rösten från himmelen förkunnar: att Guds namn blir förhärligat, att Guds verk fullbordas. Guds kärleks väg, som ju temat för Fastlagssöndagen, är just denna: "*Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv*" (Joh 3:16) . Därför är detta också centrum för apostlarnas predikan inför all världen, både judar och greker: "*Vi åter predikar en korsfäst Kristus, en som för judarna är en stötesten och för hedningarna en dårskap*" (1 Kor 1:23).

Guds kärleks väg är fördold för människorna runt omkring Jesus. Den är fördold t.o.m. för lärjungarna, fastän de länge vandrat med honom och lyssnat till honom. Trots att vi här har att göra med människor som är väl väl bekanta med Mose och profeterna, trots att de tillhör förbundsfolket som i århundraden har väntat på Guds Smorde, han som kallas Messias eller Kristus, så är det ännu fördolt för dem att Mose och profeterna här och nu får sin uppfyllelse.

Jesus har ju många gånger varit tydlig. Som då han direkt pekat på berättelsen i 4 Mos 21 om hur Mose av Gud fick ett frälsande medel mot den plåga, i form av giftiga ormar, som Israels folks otro hade förorsakat dem. I Joh 3:14-15 läser vi hur Jesus mycket klart relaterar sig själv till denna händelse då han säger: "*Liksom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd för att var och en som tror skall ha evigt liv i honom*".

Det är ännu fördolt för lärjungarna att Guds kärleks väg är framme vid sitt mål då Människosonen, deras Herre och Mästare Jesus, skall öppna en väg för den i synd fallna människan in i Guds rikes gemenskap. Och den vägen som leder in dit, det är *Han själv*, han som sa: "Jag Är Vägen."

Liksom det ännu var fördolt för Jesu lärjungar vad som skulle hända och vad det hade för betydelse, så är det än i dag fördolt för den naturliga människan, för det otroende hjärtat, vilken skatt som ligger fördold i evangeliet om Jesus Kristus. "*Herre vem trodde vår predikan och för vem var Herrens arm uppenbar?*"

”Han har förblindat deras ögon och förhärdat deras hjärta, så att de inte kan se med ögonen eller förstå med hjärtat och omvända sig, så att jag kan bota dem” (Joh 12:38-40).

Denna världens furste, som har förfört människan genom syndafallet och fördärvat den mänskliga naturen – hans makts dagar går nu mot sitt slut. Då Jesus döms, lider och dör på korset är det inte Segern för djävulen utan Katastrofen för honom, och en seger för Guds kärleks väg. Då sker det som Jesus här säger, att det *”går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste kastas ut”*. När Jesus upphöjs på korset då drar han alla till sig, då läggs alla människors alla synder på honom, allas utan undantag, ja även alla dina och mina.

Det är inte för Jesu egen skull som han förhärligas utan för vår skull. För oss människor är det vår tillvaros allra största händelse, när Människosonen, Jesus Kristus, förhärligas genom sin död och uppståndelse. När han dör och uppstår är det vår död och uppståndelse. Detta objektiva faktum att Kristus har dött och uppstått igen ifrån de döda är Guds triumf över djävulens makt, över denna världens furste. Men det är också vår triumf och vår befrielse från det fördärv som har varit vårt alltsedan syndafallet.

Golgata är platsen för en sådan historisk kamp att Jesus själv bävar; *”Nu är min själ i djup ångest. Vad skall jag säga? Fader fräls mig från denna stund! Nej, just därför har jag kommit till denna stund”*. Jesus har kommit för att bära all vår ondska, hela vårt fördärv, och därmed bär han även den ångest, den sorg och bävan som Lagen ger när den ställer oss inför den skuld som vi har inför Gud. Denna bävan och fruktan behöver därför inte vi längre bära, och ska inte bära. Den är redan buren av Jesus Kristus.

För oss står en nådens väg öppen. En väg där vi äger salighetens hopp. En väg som till himmelen bär. *”Tacka Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evighet”* Ps 107:1. Våra skuldebrev sitter alla fastspikade på Golgata kors. Ingen är ställd vid sidan av hans ställföreträdande offer. Det gäller oss alla. Gud vår Frälsare vill *”att alla människor skall bli saliga ock komma till kunskap om sanningen. Gud är en, en är också medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus. Han utgav sig själv till återlösning för alla ...”* (1 Tim 2:4-6).

Inget står i vägen för att vi ska få tillräkna oss det himmelska arvet. Genom dopet har Jesus instiftat ett nådens medel så att hans verk kommer oss till del och vi helt och fullt blir räknade som Guds barn och hans arvingar. I dopet ikläds vi individuellt den vita klädnad som är vår himmelska bröllopsdräkt. Genom dopet skrivs vårt namn in i livets bok.

Vår del i mottagandet av evangelium till hjärtats tro är lika utesluten som det lilla barnets medverkan vid dopet (eller under iklädandet av den yttre dopdräkten). Ja likheten är större än så, av oss själva är vi inte bara passiva utan rent av motsträviga. Nej i stället är det Guds verk att tron föds i människans hjärta. *”Om icke vetekornet faller i jorden och dör så förbliver det ett ensamt korn, men om det dör, så bär det mycket frukt”*. Dessa ord, som syftar på Jesu förestående död, är samtidigt ett underkännande av all mänsklig förmåga att komma till Gud. *”Det som i världen var ringa och föraktat utvalde Gud, det som ingenting var, för att han skulle tillintetgöra det som någonting var, så att inte något kött skall kunna berömma sig inför Gud”* (1 Kor 1:28-29).

Då tron har väckts genom Guds försorg då kan den Helige Ande i den troendes hjärta uppväcka viljan att bedja, kraften att stå emot synden, att älska Gud och vår nästa. Men detta trons frukter, och den tro de springer fram ur är **tron på den frukt som kommer av Jesu död och uppståndelse**. Nämligen tron på hans ställföreträdande tillfyllestgörelse, ja ur tron på orden *”Detta är min lekamen som varder utgiven för er”, ”Denna kalk är det nya testamentet i mitt blod som varder utgjutet för er”*.

Guds kärleks väg är att *”han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet”*. Det stora lidande som läggs på Jesu obefläckade själ, så att han på korset utbrister *”Min Gud, min Gud varför har du övergivet mig”* (Matt 27:46), det innebär att Jesus i vårt ställe fått smaka den eviga fördömmelsen. Men samtidigt som det sker, segrar Kristus över denna världens furste så att nådens rike inträder. Där är satans makt nedbruten. Där kommer Guds nådiga, kärleksfulla vilja till fullbordan. I detta nådens rike får vi idag och allt framgent leva med det löftet att: *”Oss Frälsaren sagt att där han är vi skola med honom vara”* – här under både glädje och tårar, där i härlighet. Amen

Vår Herres, Jesu Kristi, nåd, Gud, vår Faders, kärlek och den Helige Andes gemenskap vare med er alla.
Amen